

חיזוק לשבת

”כי אשמרה שבת ק-ל
ישמרני אות היא לעולמי עד
בינו וביני”

חוט של חסד

גליון לכל בית יהודי

בנשיאות הרב שלום ארוש שליט”א

זמני שבת			
ר"ת	צאת שבת	כניסת שבת	מנחה
21:54	20:06	19:53	18:24
21:50	20:09	19:11	18:22
21:51	20:09	19:11	18:22
21:49	20:07	19:09	18:20

פ ר ש ת ד ב ר י ם | ו ' א ב ת ש פ " ד | ג י ל י ו ן | 8 8 5

הלכות שבת

עיסוק בצרכי חול

01

יהודי שעדיין לא זכה לשמור מצוות, ונוסע ברכב בשבת, ושואל היאך להגיע לרחוב פלוני, יענה לו בעדינות כך: "התורה אסרה לנו לנסוע בשבת, ואסור לנו לסייע בידך לומר לך היכן המקום". הגם שבכך ירבה במסעו בחילולי שבת לחפש את המקום (חזו"ע ב קפ).

02

גוי המראה לישראל מטבע או שטר בשבת, ושואלו אם הוא טוב או מוזיף, וכדו', אין להשיב לו, שמאחר והוא יודע שאסור לנו לומר לו, ליכא איבה. וגם יכול להגיד לו בפירוש שאסור לנו לדבר בזה בשבת, וכל שכן שאסור להשיב כן לישראל שלא זכה עדיין לשמור שבת (ילקוט).

מעל יהודים בכל העולם, סכנה גשמית ורוחנית. מוסדות יהודיים ובתי כנסיות בעולם מאוימים ברמה הגבוהה ביותר. ומצד שני, חייבים להבין את הקושי העצום שבעלייה לארץ. לרבים מיהודי העולם המהלך הזה הוא קשה מאוד מאוד. קשה מאוד לעזוב בתים גדולים ויפים, ופרנסה, תנאי חיים, עוזרות בבית, מוסדות, וחברה, שפה ותרבות מוכרת – ולעבור לארץ ישראל ולהתחיל את כל החיים מחדש. הרי גם לנו, יושבי ארץ ישראל, קשה מאוד למצוא דירות ומקומות עבודה; כל שכן ליהודי התפוצות. ולכן אנחנו צריכים לעזור להם בתפילות!

בואו ורשו את הארץ

מורנו הרב שלום ארוש שליט"א

חיבת הארץ

לכן הדבר הראשון שצריכים להתפלל עליו הוא על **הרצון לעלות לארץ**. מצד אחד אנחנו בארץ ישראל צריכים להתפלל שיהיה לכל היהודים **רצון** לעלות לארץ, ואנו צריכים להתפלל גם על עצמנו **שנזכה להעריך את הזכות** לשבת בארץ ישראל; ומצד שני יהודי התפוצות צריכים להתפלל שיהיו להם כיסופין לארץ ישראל ולרצות ולהשתוקק בכל יכולתם לעלות לארץ.

וגם מי שלא רואה שום סיכוי לעלות לארץ, גם אם הוא לא רואה שום דרך להתפרנס ולקנות דירה בארץ, וגם אם חלק מהמשפחה מתנגד נחרצות לעלייה לארץ – בכל זאת **תמיד ובכל מצב אפשר לרצות!** מי מונע ממך לרצות? מי מונע ממך לבקש מה' שיתן לך רצון חזק ואמת? ואכן, אסור לעשות דברים בכוח כנגד בני המשפחה וצריכים להתפלל שכל בני המשפחה כולל הילדים ירצו לעלות לארץ.

אסור לערוב בין היכולת לבין הרצון. אף פעם ובשום מצב אל תפסיק לרצות. וחזק על הרצון שבמוקדם או במאוחר יעשה פירות, כי בדרך שאדם רוצה לילך – בה מוליכין אותו.

וההשתוקקות לארץ ישראל היא מעלה בפני עצמה, ויש לה סגולות עצומות בגשמיות וברוחניות. בגשמיות, מובא בספר המידות: "על ידי ההשתוקקות שאדם משתוקק לביאת ארץ ישראל – על ידי זה נשפע פרנסה גדולה".

וכל שכן ברוחניות. ישנן אינסוף מקורות לכך שכל הקדושה והאמונה והתפילה, גילוי ההשגחה והמידות הטובות נעוצות ומושרשות בקדושת ארץ ישראל, כי ארץ ישראל היא לא מקום גשמי, אלא היא המקום הרוחני היחיד המתאים לשגשוג הרוחני של עם ישראל.

ואומר רבי נחמן: "וצריך כל אדם לבקש מהשם יתברך שיהיה לו כיסופין וגעגועים לארץ ישראל, וגם שיהיה געגועים לכל הצדיקים לארץ ישראל. והוא סגולה להכעס ולעצבות... היינו שאנו מבקשים המשך בעמ' 3

ואני בתוך הגולה

בנסייעתי האחרונה ליהודי התפוצות עברתי בין קהילות רבות בצרפת. פגשתי יהודים נרדפים ומפוזרים מאוד שהקרקע בוערת תחת רגליהם. המצב הזה הוא נחלת רבים בעולם כולו. בצרפת עלו לשלטון שונאי ישראל מובהקים וגם באנגליה השכנה נראה שהשלטון לא מבשר טובות לישראל.

בכל מקום השתדלתי לחזק וללמד את האמונה השלימה שה' יעשה לנו רק טוב ולעולם לא יפקיר את עם ישראל ושאלו לנו על מי להישען אלא על אבינו שבשמים. אבל לצד זאת קראתי שם ואחזור ואקרא גם כאן לכל יהודי העולם לעלות לארץ ישראל.

והמסר הזה נוגע לכולנו: גם אנחנו כאן בארץ הקודש חייבים להיות **שותפים למאמץ** הגדול להעלות לכאן את כל היהודים. והמאמץ מצידנו הוא בעיקר בעניין חובת התפילה על עם ישראל, כמו שכתבנו בשבוע שעבר. ועלינו לדעת שחלק בלתי נפרד מהתפילה על עם ישראל הוא תפילה על יהודי התפוצות שה' ישמור עליהם בכל מקום שהם ושיעורר את כולם לעלות לארץ ישראל, ושייתן להם את הרצון ואת היכולת ואת כל התנאים ואת ההסכמה של כל בני המשפחה לעלות לארץ ישראל במהרה. לא לחינם אנחנו מתפללים שלוש פעמים ביום על קיבוץ נדחי ישראל.

כי כולנו חייבים להבין מצד אחד את הסכנה העצומה המרחפת

חוס ואהבה

אנחנו מטשטשים את הגבול בין להיות הורה לבין להיות חבר של הילד.

05

בזכות נשים

שמחה כזאת לא נעלמת, היא נגרת אתנו עד סוף היום.

03

תשעת הימים

יותר לקנות בגדים? לאכול בשרי ב'סיום' זה מצווה או עבירה?

02

"ההתבודדות הוא מעלה עליונה וגדולה מן הכל...לבקש ולהתחנן מלפניו יתברך, שיקרבו אליו לעבודתו באמת"

מנעי קולך מבכי

ה פ ר ש ה ל א ו ר ו ש ל ה נ ח ל נ ו ב ע

הנה נמצאים אנו בעיצומם של ימי בין המצרים אשר בסופם הוא יום ט' באב שבו נחרב בית קדשנו ותפארנו. והנה העבר אין, דהינו כבר נשרף בית המקדש, ומה שנשאר לנו הוא לעיין ולברר ולפקח על מעשינו שלא יגרמו עיכוב לבנינו, וכשיתקון העניין הפנימי בשורשו, ודאי שגם נזכה לבנין ביהמ"ק.

והנה אמרו חז"ל (סנהדרין צב) "כל אדם שיש בו דעה כאילו נבנה בית המקדש בימיו" – כלומר בניין ביהמ"ק נקרא בניין הדעת, ופירושו של המושג דעת הוא בין השאר – בירור שלם ומוגמר של חכמתו ובינתו של האדם, כלומר כאשר אדם מכניס חכמה אל תוך מוחו – (והם פרטי חכמה בכל ענין וענין) יקרא חכם, ואח"כ כשמבין בשכלו דבר מתוך דבר – (מצירוף פרטי חכמה כנ"ל) יקרא נבון בחי' בינה, וכאשר יש בידו סולת נקיה ומבוררת של כל פרטי החכמה ומסקנותיה כנ"ל, ושקל במאזני הדעת כל טיעון וטיעון, הרי שהגיע לגמר הביורור השכלי ועצותיו אשר יצאו מקרבו תהינה כחץ הקולע אל השערה ולא יחטיא.

וכאשר אדם חסר מן הנ"ל ובמקום רוח חכמה ודעת שתנשב באיבריו, מנשבת לה רוח שטות וסכלות אזי חשוף הוא לחטא ולשליטתו של מלך זקן וכסיל, כמו שאמר חז"ל "אין אדם חוטא אלא אם כן נכנסה בו רוח שטות, ואדם שנפל אל תוך רישתו של היצה"ר, שרוי בחושך ואפילה" – "דָּרַךְ וְשָׁעִים קָאָפְלָהּ, (משלי ד) וכן אמר שלמה המלך "וְאֵינִי אֲנִי שֵׁשׁ יִתְרוֹן לְסִקְמָה מִן הַסִּקְלוֹת בְּיִתְרוֹן הָאֵוֶר מִן הַחֹשֶׁה, (קהלת ב)

והעצה לצאת מאפילה לאורה ומשעבוד של חטא לגאולה

ודעת – "מים עֲמִיקִים עֲצָה בְּלֵב אִישׁ וְאִישׁ תְּבוּנָה יִדְלָגָה" (משלי כ).

וע"פ הנ"ל יובן המדרש "קשה מיתתן של צדיקים כפליים כחורבן בית המקדש" (רבה איכה א, ל). דהנה מצינו (שבת ל, א) שאין מלכות נוגעת בחברתה לכן מת דוד מפני שקשה הסתלקותן של צדיקים כחורבן ביהמ"ק – כמין חומר, כי בנין ביהמ"ק שהוא בנין הדעת כנ"ל הוא ע"י העצות המבוררות והעמוקות שנמשכות מכליותהן של הצדיקים וכאשר מסתלקים אותם צדיקים אזי נחרבת הדעת והוא שקיעת השמש והאור במערב.

וע"פ כל הנ"ל נוכל לפרש את הפסוק "קול בְּרָמָה נִשְׁמָע נְהִי בְּכִי תַמְרוּרִים רָחַל כְּבֵדָה עַל בְּנֵיהָ מֵאֲנָה לְהַנָּחֵם עַל בְּנֵיהָ... (ירמיה לא) . □ רחל היא השכינה הקדושה --- רחל-ר"ת "לפתח חטאת רובץ" והוא מלך זקן וכסיל הוא היצה"ר שגורם לכל החטאים ולרוחות השטות, ומובא בארי ז"ל רחל מבכה על בניה – ר"ת מערב – ששם שוקעת השמש והיני שקיעת והעדר האור כנ"ל – על כך רחל מבכה – על העדר הדעת וחורבן בית המקדש, וכן ראה שבת קנא: – שעל ידי בכיה מסתלק מאור עניים וזהו נהי בכי תמרורים – ברמו – נה"י – נצח חוד יסוד – שהם רגלין וראה שזהו ענין העצה – " וְכָל הַעָם אֲשֶׁר בְּרָגְלָיָהּ, (שמואל א) – ופירש רש"י – ההולכים אחר עצתך – כלומר הנהיגו והבכיה היא על הצדיקים שעצתם אבודה ואין מי שיכניס את עצתם הטהורה אל ליבנו.

וכשהעצות העמוקות אבודות אין הדעת נבנית והוא הוא חורבנו של ביהמ"ק כנ"ל ועל כן ממאנת היא לקבל תנחומים אך נאמר אנו לחלל מנעי קולך מבכי עניין מדמעה... כי נקבל על עצמנו לפקח על מעשנו ולהתקרב ביתר שאת וביתר עוז לצדיקים ונלך בדרך עצתם ותיבנה דעתנו ונזכה כולנו לבנין ביהמ"ק בב"א (מבוסס ע"פ תורה ז' (לקו"מ קמא) ס"ז (לקו"מ תנינא).

של דבקות בה', היא התקרבות לצדיקים וילך בדרך עצתם הזכה, כיוון דהם הם הזוכים לשלמות הדעת כנ"ל – ועצתם מפרישה לאדם דרך ברורה ושביל מדויק אשר ילך בו ויבילהו לבנין דעתו האישית ובריחתו מרשתו של יצה"ר.

ואז במקום שקיעת השמש ועימה האור (הוא אור הדעת) ובמקום חושך ואפילה של ערב כנ"ל יזכה לזריחה מחודשת של בוקר קמעה קמעה עד שיזכה לגאולת נפשו בשלמות. "והיה לעת ערב יהיה אור".

נמצא שחורבן ביהמ"ק הוא חורבן הדעת, ולבנין הדעת זוכין ע"י עצות מבוררות ועמוקות שנמצאות עמוק עמוק בתוך ים הדעת, אשר להם זוכים בחיירי צדיקיא – אנשי תבונה

דיני תשעת הימים

ש"ת ע"י בית ההוראה "חוט של חסד"

מיעוט במשא ומתן

מר"ח עד התענית ממעטים במשא ובמתן. [ש"ע (סי' תקנא סע' ג). ואף אם מזמין היום ויקבל מה שקנה רק לאחר תשעה באב ראוי להימנע. אור לציון חלק ג' (פרק כ"ו אות א). ובמקום הצורך יש להתיר. (הליכות שלמה פ"ד אות כב). מר"ח אב אסור לקנות בגדים חדשים ומנעלים חדשים אפילו דעתו שלא ללבושן עד אחר תשעה באב. רמ"א (סי' תקנא סע' ז) ומש"ב (ס"ק מט).]

אבל למוכר מותר למכור כי לצורך פרנסתו רשאי למכור מותר להיכנס לזריחה חודשה בימים אלו, לצורך מגורים הכרחיים, אבל אם כוונתו לצורך נוי והרווחה, אסור לבוש מרזי ("ח"א סי' קא) חוון עובדיה (עמ' קסח). ויש מחמירים בזה שלא לעבור

דירה בימים אלו. הגאון הרב נסים קרליץ (קרא על מועד פ"ג אות ג). ובאופן שיש הפסד ממון (כגון שצריך לשלם דמי שכירות) מותר בכל אופן. הליכות שלמה (פרק י"ד הגה לא). בנין לצורך מצוה דרבים כגון בית הכנסת מותר. משנה ברורה (תקנ"א סעיף קטן יא). וכן הדין בציוור וכיור לצורך רבים מותר. בן איש חי (פי דברים אות ג). מותר לבנות מעקה בימים אלו ואף בתשעה באב מותר. רוח חיים (סי' תקנא סעיף קטן ב), מועד לכל חי (סי' י אות ח אות עב) ובן איש חי (פי דברים אות ג).

איסור אכילת בשר בתשעת הימים

אע"פ שיש נוהגים להחמיר על עצמם שלא לאכול בשר ושלא לשתות יין החל מי"ז בתמוז עד אחר תשעה באב, מ"מ המנהג הפשוט בירושלים ובארץ ישראל, שלא להימנע מאכילת בשר אלא מיום שאחר ראש חודש אב. (חוון עובדיה עמ' קסט) ובני אשכנז נהגו להחמיר גם ביום ראש חודש עצמו שלא לאכול בשר. אבקה שנעשית ממרק עוף בשרי, ושופכים עליה מים חמים, ונעשית למרק, יש להקל בה בימים אלו. (חוון עובדיה עמ' קעז). מותר לתת בשר לקטנים גם אחר חודש אב, בזמן הזה שירדה חולשה לעולם, ואפי' הגיעו לחינוך, ובפרט אם הוא קטן שאינו בריא כל כך, ויש להחמיר מגיל 12 שלא יאכל מאכלי בשר בימים אלה עד אחר יום ט' באב. (שם עמ' קצ).

יולדת בתוך ל' יום אחר לידתה מותרת באכילת בשר בימים אלו, וכן יש להתיר לכל חולה שאין בו סכנה. בסעודת מצוה שאחר ראש חודש אב, כגון בסעודת ברית מילה, מותר לאכול בשר, וכל הקרובים של בעל הבית ריעיו ואוהביו הקרואים לסעודה, רשאים לאכול שם בשר אבל סתם בני אדם שהולכים שם אך ורק למטרה זו של אכילת בשר למלאת תאווה, הרי הם עושים מצוה באה בעבידה.

המדברים
בביהמ"ד
יוצרים ענן
שמונע את
התפילה
מלעלות

(מתוך הספר: בית הכנסת כהלכה)

בואו ורשו את הארץ

המשך מאמר הרב שלום ארוש שליט"א

ומתגעגעים לארץ ישראל, ועל ידי זה זוכים לאמונה..."

רבי לוי יצחק בנדר היה מעורר את האברכים להיזכר בכל רגע שהם נמצאים בארץ ישראל ולשמוח בזכות הזאת ולחשוב: "אני הולך בארץ ישראל, אני לומד, מתפלל, מקיים מצוות, עוסק בחסדים, אוכל וישן – בארץ ישראל". והוא התחייב ואמר: "בחנוני נא בואת, שכאשר תחשבו על ארץ ישראל בכל רגע פנוי – אתם תזכו להארה גדולה ולהצלחה גדולה בכל עבודת ה'!"

וישנו כלל בידינו, שכל מי שמשותק לדבר שבקדושה – גם אם אינו זוכה בפועל – אותו הדבר שבקדושה מתחיל להאיר לו ולהשפיע עליו! ולכן גם מי שעדיין נמצא בחוץ לארץ, אם הוא זוכה לא להסיח את דעתו ובכל רגע שנוכח משותק לקדושת ארץ ישראל – גם הוא יזכה ל"זריקה" של התחזקות באמונה ובתפילה, ובחידושי תורה אמיתיים ובכל עבודת ה'.

טובה הארץ מאוד מאוד

ולכן עלינו להתפלל דבר ראשון על הרצון, אבל חייבים גם להתפלל על כל הפרטים ופרטי הפרטים ולבקש מה' שיבנה לנו במהרה מילוני דירות שיהיו מוכנות לקלוט את כל מילוני היהודים, ושהיו לכולם קהילות ובתי כנסיות ומוסדות חינוך ופרנסה ועבודה וכלים לקליטה גשמית ורוחנית טובה, גם להורים וגם לילדים ולנערים, ושכל העולים יתקבלו באהבה ובשמחה ובמאור פנים. וכאשר הם מגיעים לכאן יזכו כל העולים עם כל יושבי ארץ הקודש להתחבר לקדושת ארץ ישראל, ושאר האמונה והתפילה יאיר עליהם ועלינו ביתר שאת וביתר עוז.

וברור כשמש שארץ ישראל היא המקום הבטוח ביותר ליהודים בכל העולם כולו.

וככל שישנם יותר יהודים בארץ ישראל, כך קדושת הארץ מאירה יותר ויותר, וזה אומר שהאמונה הקדושה מאירה יותר, ושהתפילה מאירה יותר, ושזוכים לניסים גדולים ועצומים מעל הטבע, וממילא השמירה על עם ישראל היא הרבה יותר גדולה.

וזה הדבר שהכי מקרב את הגאולה כי "עיקר הגלות היא רק בגלל חסרון אמונה", וארץ ישראל אמונה תפילה וניסים זו בחינה אחת כמובא בליקוטי מוהר"ן (קיצור ל"מ ז'): "ותפילה וניסים וארץ ישראל הם בחינה אחת וכולם תלויים זה בזה... עיקר אמונה בחינת תפילה בחינת ניסים אינו אלא בארץ ישראל... ועל ידי זה תבוא הגאולה".

יוצא שכשמתפללים על יהודי התפוצות שיעלו לארץ בעצם מתפללים על הגאולה השלימה!

וזה מה שרואים בפרשה שלנו. משה נפרד מעם ישראל לפני שהם נכנסים לארץ והוא לא זוכה להיכנס. הוא עומד מול ארץ ישראל ומתחיל את הנאום הגדול שלו בתוכחה גדולה לעם ישראל דווקא על חטא המרגלים, הוא קורא להם לתקן את החטא של אבותם שמאסו בארץ חמדה, ובכל החומש כולו הוא משבח את הארץ ומתגעגע אליה ומכין את עם ישראל לשיבה בארץ מתוך אמונה וקשר עם ה' ועם תורתו.

וחטא המרגלים הוא בכייה לדורות, זאת אומרת שכולנו צריכים עדיין לתקן את החטא הזה. וכנגד מה שהם מאסו בארץ ישראל – אנחנו חייבים לתקן את זה ולחשוב ולחמוד את ארץ ישראל ולהתפלל ולהתגעגע לקדושת ארץ ישראל ולעשות מה שאנחנו יכולים במסירות נפש כדי לקיים את מצוות ישיבת ארץ ישראל.

ואנחנו רואים בעינינו איך ה' בונה ומפתח את ארץ ישראל וכמה ברכה יש בארץ ישראל, ועוד יהיה הרבה הרבה יותר טוב, ויתגלו בארץ ישראל עוד ועוד אוצרות טבע ושפיעים עצומים.

לכן אין מה לפחד וכל יהודי התפוצות צריכים לעלות לארץ ישראל. ככל שיעלו יותר יהודים תהיה יותר ברכה וכולם יחיו בשפע ובאווה, ויבנה בית המקדש וימי בין המצרים ייפכו לששון ושמחה, אמן.

בברכת שבת שלום ומבורך

כלי מחזיק ברכה/חלק ב'

ס י פ ו ר ל ש ל ח | ש ב ת

במקום אחר.

תקציר משבוע קודם:

ר' אלכסנדר נמקד לעת זקנותו בבו זכר, בעקבות הבטחתו של החוזה מלובלין, שאמר לו כי לא יאריך ימים יחד עם בנו.

ר' אלכסנדר נמטר ומותיר את בנו היתום שכאמור הוא נשמה גבוהה בעולם לבדו. בחלום הלילה מתגלה רבי יוסף קארו אל דודו של היתום, בעל העטרת צבי ומורה לו לדאוג ללימוד תורתו של אחינו היתום, יצחק אייזיק. השניים למדו והילד היתום עלה ונתעלה בתורת הגולה והנסתר, עד שנהיה לרב בישראל.

המשך:

הגיע תקופה שבה רבי יצחק אייזיק היה בדוחק כלכלי מאוד גדול. הורה 'העטרת צבי' לראשי הקהל למנותו כראש בית דין עליהם, עם התמנותו של רבי יצחק אייזיק לראש בית דין בודיטישוב.

אירע שאחד מאנשי העיר לא מצא חן בעיניו אחד מפסקי ההלכה של הרב והוא הביא לכך שלרבי יצחק אייזיק הייתה חלישות הדעת נוראה. הדבר נודע ל'העטרת צבי', ובשבת הסמוכה בשולחן שערך בליל שבת קודש, נעמד 'העטרת צבי' והכריז בפני קהל ועדה: 'בני אהובי, אייזיק, נשבע אני בדיוקנא קדישא שלא אצא מזה העולם עד שאעשה אותך להיות 'כלי מחזיק ברכה', ותניד אתה לקחת את דברי תורתו ולפרסמם בשער בת רבים בכל העולם כולו'.

לימים, כתב הרה"ק רבי יצחק אייזיק את ספרו הנודע 'זוהר חי' על ספר הזוהר, והינה בעת כתיבת הספר הגיע לפרשת דרכים בה לא ידע כיצד עליו לכלכל את מעשיו. היה זה בשעה שעמד לכתוב קטע אחד מפירושו על הזוהר, והנה ראה והכיר כי לפי דרכו יש לפרש את הקטע באופן מסוים השונה לחלוטין מהאופן שבו פירש זאת דודו 'העטרת צבי' שכבר באותו הזמן הלך לבית עולמו.

רבי יצחק אייזיק נבון: מצד אחד, יש בידו הוראה מרבו שלימדו תורה כי עליו לפרסם את תורתו ברבים, אך מצד שני, מרגיש הוא ששורשו וחלק תורתו הוא

לע"נ יוסף חיים בן אברהם ת.נ.צ.ב.ה נלב"ע ד' אב

להקדשת העלון 025308000

ברכת הבנים / חלק ב'

מ ת ח ז ק י ם ב ש מ י ר ת ק ד ו ש ת ה ש ב ת

שומע את החזן, שקולו היה ערב שהתחיל מפרשת העקידה עד הפסוקים של ה' מלך, בכל הלכה היה עושה החזן ניגון נוגה בסיימה, בפרט בסיום הלכה של 'אלו ואלו נשרפין בבית הדשן', היה חוזר עליהן ומאריך בהם.

מידענו, האב, שהיה שומע את החזן בקולו חוזר שוב ושוב על "אלו ואלו נשרפין בבית הדשן" חשב לתומו כי זו ברכה וגמר בליבו לברך את ילדיו בברכה 'נעלה' זו. כך הוא למד את חמש המילים הללו ובשבת ברך את ילדיו בכוונה גדולה בברכה זו.

אורח הגיע! כמה נפלא, לכבוד שבת המלכה לבית המשפחה ארחו תלמיד חכם מובהק, כאשר הגיע שעת ברכת הבנים לאחר הקידוש שמע הלה את המארח מברך בכוונה את ילדיו "אלו ואלו נשרפין בבית הדשן". הזדעזע כולו ואמר לו: "מה לך לקלל ילדיך?". בבהלתו הפסיק האב לברכם 'ברכה' זו.

בליל שבת בחלום, אמרו לאותו חכם: "לא טוב עשית שבטלת אותו ממנהגו, כי הוא אומר לפי תומו, וכיון שהקב"ה אוהב אותו, לוקח אותיות של חמישה מילות אלו ועושה מהם צירופים אחרים של ברכות, כי ה' יתברך יתקנם בחסדו". (מעשה זה הובא מספר הדרשות של 'הבן איש חי')

כל מילה נוספת מיותרת...
שבת שלום.

שבוע שעבר דיברנו על המעלות הרבות של ברכת הבנים בליל שבת.

ולפינו מעשה שהיה:

ליל שבת. אבא חוזר מבית הכנסת, מברך את עשרת בניו, אחד אחרי השני, מברך אותם שיהיו תלמידי חכמים ויראי אלוקים.

אותו אבא- תמים שלא יודע קרוא וכתוב ואינו מבין פסוק ופירושו. הוא התברך בעושר ובעשרה בנים וכל מה שידע הוא לברכם בליל שבת.

מלבד זאת, היה הולך לבית הכנסת מידי יום ומתפלל את הקטעים שהיה יודע בעל-פה, בלי סידור, אבאלה שלנו היה

הכל השתבש / חלק ב'

ב ז כ ו ת נ ש י ם

שבוע שעבר דיברנו שקורה שיש ימים טובים שנהפכים לפתע למרים.

הבאנו לפניכם כמה טיפים וכמה פתרונות להמשיך הלאה ולהתעלות:

שיתוף- דאגה בלב איש ישיחנה. אחרי כל מקרה קטן ומעצבן. נתחיל עם אבינו שבשמים. נספר לו על הקושי ונבקש שיעזור לנו לצלוח את המכשול ולהתמודד. אח"כ למישהו שאוהבים, נספר לו את המקרה. אחרי שמרגישים שמבינים אותך, הרבה יותר קל להמשיך הלאה.

פרופרציות- להסתכל על המקרה במבט שטחי; בלי לערב רגשות. ההבנה שהמקרה כבר ארע ואי אפשר לשנותו תעזור לנו להירגע, כיוון ששכלנו אוהב הגיון ועובדות יבשות. נריך בראש את האירוע בניתוק מהרגש (ככל שניתן) ונבין שזה המצב. הבחירה איך לקבל בידנו, נדע שאם נתעצב זה ישפיע לרעה על כל היום, אך אם נקבל את המצב כמות שהוא בוודאי נרוויח את שארית היום.

נתינה- לפעמים הריפוי הוא על ידי נתינה לאחר, לעשות עם השני טוב! פשוט, חסד גורם לסיפוק. ושמחה כזאת לא נעלמת, היא נגרת אתנו עד סוף היום.

חשיבה- נזכר במקרים טובים שקרו, נעביר את החשיבה לצד החיובי שבמח, נבין שהמוח שלנו מחולק לשניים, חיובי ושלילי. כי ברגע שאדם נמצא בחלק השלילי הוא רואה רק שחור ורע ולכן הפעולה הטובה היא להעביר את החשיבה לצד החיובי, להיזכר בטוב שהיה לי לפני המעצבן ולהדבק בו, ועכשיו זה כבר יזרום~ כי נמצאים בחלק החיובי ורק טוב יקפוץ לנו מול העיניים.

אמונה- מעל הכל האמונה! להבין שהכל בהשגחה מדוקדקת מבורא עולם- הכל לטובה, אין שום רע. גם אם לא 'הלך' כמו שצריך, אפשר לדבר עם בורא עולם שהרי הוא הפסיכולוג הכי גדול שקיימים!

ברכת ימים יפים, מלאי אמונה ושמחה!!!

ב ז כ ו ת כ נ י ג א ל

02-5308000

הרה"ק ר' חיים מקראסנע זי"ע

ה' אב

ה י ל ו ל א ד צ ד י ק י א

הרה"ק ר' חיים מקראסנע זי"ע היה מחשובי תלמידי הבעל שם טוב הקדוש, והיה קדוש שכל תנועותיו לשם שמים, ואמרו עליו שאפילו ריסי עיניו לא הגביה לראות בדבר, אם לא שהיה ענין נחוץ לעבודת השם יתברך, אלפי ישראל הלכו לאורו, והיו פתוחות לו שערי חכמת האמת, ברזין דאורייתא ובשרשי החסידות היה בקי נפלא.

חיבת הארץ

גודל תשוקתו לארץ ישראל- רבי חיים השתדל כל ימי חייו לעלות לארץ ישראל, אולם לא אסתניעא מילתא כי מן השמים עיכבוהו, ופעם כשהיה כבר בדרך לארץ הקודש נטרפה ספינתו בים והוא בעצמו ניצל בדרך נס, והוכרח לחזור למקום מגוריו, הדבר גרם לרבי חיים צער רב אשר לא שכחו כל ימי חייו ולפני פטירתו ציווה כי לא יכתבו על מצבתו שום תואר ושבח משום שלא זכה להיכנס לאה"ק.

פעם אחת אמר ר' חיים מקראסנע ראינו אדם אהב מהלך על חבל מעל לנהר ויסלא (נהר גדול בפולין) בשכר ממון, הסתכלתי בו היטב בשעת הליכתו, וראיתיו מופשט מכל מחשבה והרהור, אף מהרהור ממון, ניכר היה בחושו כי כל מחשבתו ברעיון אחד בלבד, לעבור בשלום לא ליפול, לא הייתה לו בשעת מעשה כל פניה צדדית, רק מחשבה אחת כיצד להינצל מן הסכנה שהוא נתון בה.

ואמר על זה ר' חיים אף בעבודת הש"ת צריך הדבר להיות

אוהל הרה"ק רבי חיים מקראסנע זי"ע

באהבה ננצח

**חוברת
שהיא
חובה**

**ועכשיו -
יותר מתמיד!**

להזמנות:

052-224-0696

תקין. הייתי ממש מודאגת. אך כיוון שיה ערב, המרפאה הייתה סגורה. הלכנו לביקור בית אצל ד"ר, שאמר שאין לנו מה לחשוש. אותו לילה היה קשה במיוחד, התינוקת לא ישנה כל הלילה וגנחה. בבוקר לקחנו אותה אל רופא משפחה, שלמרות שלא ראה כלום, החליט שהיא קטנה ותקבל הפניה למיון לבדיקה יסודית. כאמא שהחיישנים אותנו לי שמשוהו כאן לא טוב, כבר אחרי כמה דקות היינו בדרך לבית החולים. נכנסנו למיון, ומשם הכל היה מסחרר. הם קלטו את נשימותיה הלא תקינות, לקחו לי את התינוקת מהידיים והתחילו להנשים אותה ולעשות לה טיפול מציל חיים. בין טיפול לבדיקה לחשו לנו הצוות הרפואי: "הגעתם ברגע האחרון, עוד רגע לא היה את מי להציל".

הבנו שהמצב לא פשוט, אבי שיחי' הלך אל הרב ארוש שליט"א כדי לערוך פדיון נפש בסכום גדול של כמה אלפי שקלים. הרב קרע את השמים והתחנן בדמעות לרפואתה של הפעוטה, הבנו שגורה מרחפת מעל ראשה של הפעוטה. התינוקת העברה בנט"ן להדסה עין כרם, שם היא אושפזה כמה ימים, עד לשחרורה הפלאי. ניסים ונפלאות מעל הטבע. ידענו שזה רק בזכות הפדיון הגדול אצל הרב שליט"א.

פגשתי במתנדבת שאמרה לי: "השבועזה הפרשה על מרים הנביאה תברכו אותה" א-ל נא רפא נא לה. התרגשתי מאוד ואמרתי לה- "כן, התינוקת הזו היא מרים, והקב"ה בכבודו ובעצמו ריפא אותה".

**כשרוצים ישועה באמת!
02-5308000**

נהר הויסלא בפולין

פטרות

רבי חיים נסתלק ביום ה' אב ונקבר בבית החיים שבמוהילוב, זקני מוהילוב מספרים כי בשעתו הגיע רבינו הבעש"ט הק' למוהילוב וכשטבל בנהר דניסטר שם נענה ואמר הדניסטר נובע ממעיין טהור והוסיף לי יש צורך שר' חיים תלמידי יהיה קבור על יד הדניסטר לענין הגאולה, כך שחזה ברוח קדשו את הסתלקות תלמידו רבינו ומקום מנוחתו במוהילוב שלידי נהר הדניסטר.

"רפא נא לה"

סיפורי ישועה בזכות הפדיון

המכשירים סביבי צפצפו ללא הפסקה, עייני תרו כל הזמן בין המיטה, למסך המוניתור ולעמדת התרופות וחוזר חלילה. כך ישבתי, בטיפול נמרץ לב ילדים עם ביתי, תינוקת בת שבועיים בבית חולים הדסה ע"כ.

הכל התחיל ביום שני בשבוע. מנסה לאסוף כוח של אחרי לידה, להתאושש ולשמוח מעצם היותי אמא טרייה. רק חלפו כשבועיים אחרי לידה בסך הכל, ב"ה תינוקת בריאה, שלמה ומתוקה. האכלתי אותה ושמת לי לב שמשוהו מציק לה. כשהרמתי אותה היא הקיאה המון ונאבקה על נשימתה. זה היה נראה לא

כן, זוהי מידת הדביקות בעבודת השי"ת כל פניה אסורה, וכל מחשבה אחרת היא בחינת מחשבה זרה, חייב אדם להידיבק בו בכל מחשבתו, וכל רעיונו אך בעבודתו ית', ותמיד עליו לחשוב אני צריך לעבור בשלום על גבי החבל הנטוי על פני הנהר הגדול שהוא העולם הזה רק לעבור שלא ליפול חס ושלום לתוך המים הזדונים.

מסורת בדינו שהבעש"ט הק' העיד על תלמידו רבי חיים מקרסנא שבכל קבלת שבת היה מנגן ניגונים חדשים שקיבל ממלאכי מעלה.

רבינו הבעש"ט זי"ע היה אומר ששורש נשמתו של רבי חיים הוא מהיכל הרפואה, ולפיכך כאשר היה זקוק אדם לרפואה היה הבעש"ט שולחו אל רבי חיים וברכותיו היו מקיימות.

רבי נחמן מברסלב החזיק טובה לרבי חיים ומעשה שהיה כך היה (שיש"ק ג-צו) כידוע נולד רבנו בבית הבעל שם טוב, ושם היו מתאספים תדיר הצדיקים תלמידי הבעל שם טוב, ומהם שאב התעוררותו לעבודת השם יתברך, וכמו שספר רבנו מזה בעצמו.

פעם התחברו יחדו כמה מהצדיקים שהתארחו שם לנסע להרב בעל ה"תולדות יעקב יוסף", רצה רבנו שהיה אז ילד קטן כבן ארבע או חמש שנים, גם לנסע עמהם, והפציר בהם שיקחוהו עמם, ובהיותו ילד קטן לא אבו לקחתו, כשהבחין רבנו בסרובם, הלך ונעמד לפני גלגלי המרכבה, וכדי שלא יוכלו לנסע לדרכם, בראות הצדיק רבי חיים קראסנער את עקשנותו הגדולה תפסו ביזו אחת והעלהו על המרכבה ונסע עמהם יחד, ואמר רבנו בספרו זאת "מחזיק אני לו טובה לרבי חיים קראסנער על זה", כי על ידו ראה וקבל את פני הרב בעל התולדות.

מתורתו של רבינו נתפרסם רק חלק זעיר בספר אמרי צדיקים ובשער הספר נזכר שמו הק' בסילודין. קדוש ה' מכובד מופת הדור והדרו נור הקודש האלוקי גדול מרבן שמו מוה"ר חיים מקראסני צדוק"ל.

לראות ולהאמין

מידה טובה | הרב נתן ארוש

האם ייתכן לראות את ה' ובכל זאת לא להאמין בו? והתשובה היא שכן. בני ישראל במדבר חוו השגחה גלו, הם ראו את ה' עין בעין, ניסים גלויים בשגרה הימיומית. ובכל זאת, ברגעי מבחן הם נפלו ולא האמינו. והשאלה היא איך זה ייתכן?

ונענה על פי משל. שני אנשים הולכים לרופא. שניהם רואים את הרופא, אין להם ספק שהם ניצבים בפני רופא. ובכל זאת, האחד נותן אימון ברופא ומוכן לקבל את כל הטיפולים גם אם הוא עצמו אינו מבין אותם; ואילו השני לא סומך על הרופא, אין לו אמונה ברצון הטוב ובמקצועיות של הרופא, וממילא אינו משתף פעולה בטיפול.

כאשר ה' אומר לבני ישראל שהוא איתם והוא יהיה בעורם להכניס לארץ הטובה – בני ישראל לא נתנו אימון בה' יתברך, בהבטחתו, באיכות ובקדושת הארץ, ולא בטחו בעזרתו. וממילא זה נקרא שהם לא מאמינים: "ובדבר הזה אינכם מאמינים בה' אלוקיכם".

מבאר ה"בני יששכר": מה הכוונה "בדבר הזה"? הכוונה היא בדבר שאינכם מבינים וכאשר אתם לא רואים רחמים גלויים. כי עיקר עבודת האדם היא להאמין דווקא היכן שהוא לא רואה את ה' באופן ברור, דווקא היכן כשהוא לא רואה את הרחמים באופן ברור. זו ראייה וזו לא אמונה. אמונה היא שאתה רואה כמה ה' היטיב איתך ושומר עליך ועזר לך עד היום, וממילא אתה נותן בו את האמון גם בדברים שאתה לא מבין ואפילו כאשר הוא מסתיר פניו!

משה רבינו בבתוכחתו לבני ישראל מזכיר להם את כל הניסים ומלמד אותם שעיקר מבחני האמונה ועיקר מדרגת האמונה היא לעמוד באמונה באתגרים שעוד לפניכם, בכניסה לארץ ובכיבוש הארץ מתוך ביטחון מושלם שה' איתם ושומר עליהם ועוזר להם.

וכל אחד מאיתנו שעומד לפני ניסיון או קושי בחיים, משהו תקוע והוא לא רואה את הרחמים של ה' – שידע שזה עיקר מבחן האמונה שלו. ואם בדבר הזה הוא יזכה להאמין בה' ולבטוח בו – או אז זה אומר שיש לו אמונה שלימה בה' ה' יכנו. שבת שלום.

"פותחים דלת לברכה"

ערב מחזק, ומלא ישועות אצלכם בבית עם הרב נתן ארוש שליט"א
052-6672221 * 02-5308000

עולם שלם של הפצה

מזכים את הרבים ומצילים את העולם!

חוברת שמחולקת בזכותך = עוד יהודי מקבל חיים

02-5308000 | 052-2240696

בין התאריכים
18-22.88 • י"ח אב • י"ד

לפרטים חייגו:
82-5388888

טיסת הישועות

עם הרבנית מרים ארוש תליט"א

הזדמנות א-ח-ד-ו-ג-ה!

חוס ואהבה פרקו'

חינוך באהבה | הרב יצחק אבוחצירא

אחד מהטעויות הנפוצות ביותר אצלנו ההורים, הוא "שטטוש גבולות". פעמים ואנחנו רוצים להראות טוב בעיני הילדים ואנחנו מטשטשים את הגבול בין להיות הורה לבין להיות חבר של הילד. יש מאיתנו שכבר שכחו את מעמדם כהורה עד שממש מפחדים מהילד ולעיתים אף נכנעים לכל בקשה של הילד מחשש שמא הוא ...

שטטוש גבולות = פינוק

טעות זו שלנו ההורים יצרת "ילד מפונק" במובן השלילי של המושג, ילד נונדיק ותובעני. וכאן המקום לדון בשאלה, האם עלינו להיות הורים או חברים של הילד? האם עלינו לפתח מערכת יחסים של חברות עם הילד, או עלינו להקפיד לשמור על דיסטנס ומרחק מסוים!?

האמת היא, שקשה לתת קווים ברורים וחותכים בנושא, ואף בין המומחים ישנם גישות סותרות ובפרט בהתייחס לשוני הדורות וסוגי הילדים והבתים, אבל ננסה בע"ה לתת כלים ו"כל ערום יעשה בדת" יבחנו את הדברים על ילדיו ויבדוק כיצד זה מסתדר.

ריבוי קרבה

הרב ווגשל בספרו "חונן לנער" מקיש את הנושא למצוות "כיבוד הורים" שהתורה מצווה את הילדים בה ואותנו ההורים לחנך את הילד למצווה זו, והוא כותב כך:

במצוות כיבוד-הורים, יש שני חיובים. חיוב של כיבוד וחיוב של מורא. יחס קרוב מידי של ההורה כלפי הילד, מקשה על הילד לחלוק להורים את המורא והכבוד המגיע להם. כעין מה שכתב הרמב"ם (הל' ת"ת פ"ד הל' ה') וז"ל: אין ראוי לרב לנהוג קלות ראש לפני התלמידים ולא לשחוק

בפניהם ולא לאכול ולשתות עימהם כדי שתהא אימתו עליהן וילמדו ממנו במהרה: נמצאנו למדים שריבוי קרבה יוצר מיעוט מורא וחסרון בכיבוד.

חלוקת תפקידים

אווירת הבית חייבת להיות חמה, רגועה וידידותית. שהרי אמרו חז"ל: לעולם אל יטיל אדם אימה יתירה בתוך ביתו (גיטין ו). על ההורים לגלות גילויי אהבה וחיבה כלפי ילדיהם, אולם יחד עם זאת חובה עליהם להבדיל לילד שעליהם לנהוג על פי כל כללי המורא והכיבוד שקבעה לנו התורה, כפי שזה מפורש בהלכות כבוד הורים.

כאשר ילד אינו מצטיית להוריו או ח"ו אינו מכבדם כראוי, אסור להורים לעבור כל כך לסדר היום. על הילד לדעת שההורה אוהב ומכבד אותו, נותן לו את כל מחסורו, משחק איתו וכו' אבל הוא ההורה ואתה הילד. מי שגדל בנחת ונהנה בבית, הוא הילד. מי שמחליט בבית הוא ההורה, אבא או אמא. במילים אחרות, הילד מקבל כל מה שהוא צריך. לא תמיד את מה שהוא רוצה. בכל מצב הקובע הוא ההורה ולא הילד.

טיפים לשימוש יומיומי:

כדי להרגיל ילד לכבד את ההורים, וכתוצאה מכך להיות ממושמע אליהם, יש לי השבוע שני טיפים שעובדים מצויין.

1. הרגילו את ילדיכם לעשות דברים שונים למענכם, כמו לעזור לכם בכל מיני דברים, להביא לכם שתייה, או לענות עבורכם לשיחות הטלפון. ילדים שרגילים לבצע מטלות בשביל ההורים ביצעו שתי פעולות הטמעה חינוכיות: א. הרגל- הילדים התרגלו לבצע את רצון ההורה. ב. סמכות- הילדים הפנימו שבעל הסמכות

מפעיל אותם.

מיותר לציין, שכדי שזה יעבוד עלינו לדבר יפה אל הילדים, לבקש בנימוס אך בהחלטיות. כמו כן, הקפידו תמיד להראות את הערכתכם על העזרה שהגישו לכם במילים ברורות ובשפה רגשית. לדוגמא: "דוד, תביא לי בבקשה כוס מים..." דוד מביא... "דוד, תודה רבה לך, אני שמחה שיש לי ילד שמכבד אותי. בכל פעם שאני מבקשת ממך, אתה נענה ברצון". דוד הבין מה אמא רוצה, הפעולה לא הייתה קשה לביצוע, אמא ביקשה יפה, דוד ביצע ואמא העריכה. דוד הפנים מסר והרגל חינוכי: שהוא מכבד את הוריו וכיף לו.

2. חנכו את ילדיכם לדבר אליכם בנימוס ולא לשתור את דבריכם. אם קורה, והם בכל זאת סותרים את דבריכם, הגידו בעדינות אך בסמכותיות: "לא אומרים לאמא 'לא נכון'. ננסה לומר את כוונתך באופן שונה, ובדרך ארץ בבקשה". אם הילד מתקשה להגיב בצורה הנכונה, עזרו לו ואימרו את המשפט בצורה נכונה ובקשו ממנו להגיד שוב.

לדוגמא: "אבא ואני חושבים שהטיול הזה ממש לא מתאים לך". ילד עונה: "מה פתאום! לי הוא אמר שאין כל בעיה שאלך לטיול!". אמא: "משה תסלח לי, לא מדברים בסגנון הזה לאמא, אני מכבדת אותך, תכבד אותי גם אתה. אתה יכול לנסות ולנסח את כוונתך באופן מנומס יותר?". ילד: (שותק), אין לו יכולת ניסוח ויתכן שהוא גם מתבייש). אמא: "משה אולי תנסה: אני מצטער, אמא. יכול להיות ששמעתני את אבא אומר שהוא מרשה לי ללכת לטיול?".

הטיפ השני משמעותי ביותר, אך נדרשת עבודה רגשית של ההורים ועקביות. חשוב לא לצאת מפרופרציה ולהיות ההורים המציקים ולתקן כל משפט של הילד. אבל חשוב לעבוד על הנושא בכל הזדמנות ובכל גיל.

ליסיכום

הפיכת ילד למפונק אינה תלויה כלל ב-כמה תתנו לו, אלא ב-איך תתנו לו. עלינו לתת "פינוק חיובי" בשפע ונדיבות. לא נאפשר לילד לקבל מאיתנו "פינוק שלילי". כאשר נעריך את תפקידיו כהורים ונחנך את ילדינו להתנהג אלינו כהורים ולא כחברים, אע"פ שאנחנו כן ננהג אתם בחבורות, הם יכירו בנו כסמכות שאינה ניתנת לערעור, ויכבדו אותנו בהתאם. המשך אי"ה בשבוע הבא.

החופש הגדול

טיפ אקטואלי

תדרכנו את הילדים לעשות פעילות גופנית בשעות הנעימות של היום כמו משחק כדור, ריצה' אופניים וכל פעילות שתגרום להם להניע את השרירים, ולהשתחרר.

01

הזמינו אליכם בני דודים ותפעילו אותם ביחד. יותר קל להעסיק את הילדים כשנמצאים עוד חברים. וכך עוד אמא תהנה מתעסוקה לילדים.

02

6. תלוו בצק פריך ומהיר ותנו לילדים להכין עוגיות בצורות שאהובות אליהם. מובטח לכם זמן של הנאה ביתית וטעימה, והילדים ישמחו לאכול את התוצרים שעליהם הם עבדו.

03

הרב יצחק אבוחצירא

יועץ מאבחן ומטפל
לייעוץ טלפוני ללא תשלום
054-8434435
במים ג' - ד' משעה 8-10 בערב

רחלי הקטנה
מרכז הדסקים של רחלי הקטנה מ-10-1
052-2240696
www.racheli-hakatana.com

גם בדרך לטיול
הדיסקים האהובים של רחלי הקטנה לסיעה שהיא חוויה

מהרו להזמין:
052-2240696

רחלי הקטנה